

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. CHINA.

Göteborg den 4 dec. 1948.

N:r 250.

Min älskade lilla Hella!

Du må ha ett så varmt tack för ditt långa brev av den 15 nov. som bär nr 10 och nr 11, skrivet den 22 nov. och adr. till Sthlmsgatan 40. Innan jag ger mej på dom skall jag nämna om ett par saker som jag in e får glömma.

I dag har jag kvitterat ut kr. 30:- från Sv. M. utgörande honorar. Och som jag inte medvetet har skrivit något i detta blad, så kanske det är Oscars!!!

Jag hade för ett par dar sedan några rader från Gerda vari hon meddelar att det "förlorade" godset är på väg till Sverige. Det är väl för gott för att vara sant! Det är klart att en hel del är skadat av saltvattnet och kanske av annat också. Men tänk att det kommer Jag sa till Gerda att jag tror att jag är ärlig då jag säger att jag gläds dock allra mest att dom får hem sina tillhörigheter. Därnäst tycker jag nog också att det ska bli väldigt roligt att få se hur våra mattor ser ut samt vad du sänt hem till barnen. Det är väl alltid något "som varken mal eller rost förstöra" ej heller saltvatten. För en stund sedan ringde jag Karl Larnelius, som också fått brev från Gerda och som skulle hålla utkik efter lådorna. Han trodde att dom kanske skulle komma med olika båtår så småningom. Och han hade en bekant speditör som skulle hjälpa honom att övervaka det hela.

Så var det priset på tavlor. Jag har i kväll talat med David Börjesson. Han sa att man kunde väl värdera dom till omkring Kr. 250:- pr st. Det var visst Rex målaren hette eller signerade. Och han sa att han har i år - tror jag det var - varit i Paris och studerat. Han sa också att man kan väl röra sej mellan 200:- och 300:-

Därnäst får jag väl gå till breven. Och allra först får jag väl klara upp den där dunkla historien. Jag har kanske skrivit lite knapphändigt. Annars tycker jag nog att det kan förstås. Jag blev först förstås först häpen att dom svarade så där kort och tvärt, då jag frågade efter Gull-Britt. Det står visserligen i katalogen att "samtal med persona en undanbedes!" Men jag hade för mej att så farligt var det inte. Och det var inte så heller. Gull-britt säger att det var hennes chef som svarade och det har nog bara varit så att han har varit upptagen. Nå ja, det var ju inte hela världen. Jag kunde ju ringa hem till henne. Men jag hann ingenting. Strax före kl. 17 ringde min vän Margit Rydström från Askim. Hon är husmor på Betaniahemmet. Jag hade inte tid att prata med henne då, emedan jag skulle gå hem. Och då jag hörde att hon var bekymrad för något, så förstod jag att hon behövde få tala ut med en människa. Och eftersom jag inte träffade Gull-Britt, så hade jag kvällen ledög. Annars hade jag reserverat den för henne. Och då kunde jag ju säga till Margit att hon kunde väl komma till stan och hälsa på mej. Vilket hon gjorde. Och då jag hörde henne tacka Gud för ingivelsen att ringa till mej så tackade jag också Gud i mitt hjärta för att kanske också jag hade fått vara under Hans ledning. Kanske GB, kanske hennes chef. Vad vet jag.

Jag skulle ha gått till tåget i kväll och mött Dodo. Men jag är lite trött. Ruth och Olle och Gull-Britt och kanske Karin Johansson är där. Och i morron skall jag ha Roysemans svärföräldrar och fästmö och den lilla svägerskan och mina systrar och Olle här på körkaffe. Det blir första gången jag träffar dom. Det ska bli roligt. Så skall jag väl fortsätta då "kalaset" är över.

I dag är det den 6:te och kalaset är över. Sahlins är hyggliga och vänliga människor. Av lilla Ingeli, som är 20 mån., fick jag 2 gula rosor och några cyclamenblommor. Underbart vackert! Och så satt vi här och pratade en stund. Och dom var så rara så dom sa att det var trevligt. Och så menade dom att vi skulle nog komma till dom när Roy kom hem i jul. Jag tänkte i lördags att om jag bara visste var Roy kunde hålla hus så skulle vi ta och ringa och överraska honom när vi alla var samlade. Jag visste ju inte var man skulle kunna nå honom. Men 5 min. före kl. 1 kom han väl i tel.. Det var ju hemskt tråkigt att han kom så tidigt, för ingen var kommen. Men jag kom överens med honom att vi skulle ringa honom då vi blev samlade. Han skulle fara ut till Björknäs till Jalkmans och där tog vi honom kl. 14.15. Och det var så roligt sååå.

I kväll sa dom något i radio om att tidningscensur skulle införas i Kina. Jag kan ju nämna att jag pren. på Sv. M. endast för december månad. Och jag sa att jag återkommer senare med pren. för nästa år. Men nu får jag nästan ha ett ytterligare besked från dej. Om det ta nu är sant, så ska vi kanske inte omedelbart prenumerera. Eller hur?

Så förtjusande att ni kunde ordna med så trevliga bröllopspresenter till barnen. Ja, det är utmärkt att ta det man har, när man inte har så mycket pengar att köpa för. Kan ni sända det som fraktgodis eller måste ni skicka det med någon till Bernies hemland? Vad onödigt jag frågar. Du skriver ju svaret. Du tycks vara så gudomlig så du svarar innan jag ropar.

Hur hon kom in i vår mission? F.k. undrar jag om inte vi har kostat på till en del åtminstone. Ja, det vågar jag inte säga. Men någon gång skall jag väl ta reda på det. - Vad det hela låter jätterligt. Kan luftombyte göra något underverk påförvärvta lemmar? Det vore givetvis bäst med hemresa. Här ha vi behandlingar till skapligt pris om det nu över huvud taget är nåt att göra. - Hör du! Fanns kanske de brev som inte gått fram till oss också i den där portföljen? - Eller till något annat "förvaringsrum?" Hur ska det bli med räkenskaperna. Oscar måste väl se till att sakerna ordnas. Rudén sa i höstas att han skrivit så och så många gånger till kassören och begärt - jag minns inte om det var vissa uppgifter eller kvartalsredovisningar eller vad det var för något. Först då hade han visst fått något. Nu har jag glömt vad det handlade om. Men av ditt brev förstår jag att hans kritik inte kan vara obefogad.

Det är i dag den 7/11. I lördags kl. 23 kom Dodo med Göteborgaren och Ruth och Gull-Britt mötte henne. Jag hade också tänkt mej ner, men som jag skulle ha kalas på söndag, så tyckte jag inte att jag orkade. Och det gick ju bra ändå. - Men du ska tro att den lilla satte skräck i oss här om dan. Måndagen den 29/11, alltså 8 dar i går, fick jag ett litet brev från henne, som började så här: "Få inte slaget nu, men jag har faktiskt hamnat på Sabb. avd. 1 B igen!" Jojo, det låter 14 dar innan båten går! Jag måste väl skynda mej och säga att nu är hon frisk och står på huvudet i sina koffertar. Men så skall jag väl återgå till måndagen. Hon hade skrivit redan på lördagen men sänt brevet till Mölndal, så att jag fick det inte förr än på måndag. Jag begärde ett personligt samtal med avdelningssköterskan på 1 B kl. 14.15 tror jag det var. Då ansåg jag att rondan måste vara över och jag skulle få veta det mesta möjliga. Jag fick tag i sköterskan och frågade hur det var. Jo då, det var så bra. Det var en njursten, som gick spontant i lördags. Ni kan få tala vid henne, sa hon. Och så hörde jag att hon ropade till någon: "Säg till syster Doris att hon kommer till tel!" Och hon kom och lät käck och bra. Fast det var klart att hon var svag. Men hon har bl. a. det i arv från sin mamma att hon kan bluffa. Så återstod bara resultatet av röntgen. Den visade inga fler stenar f, n. Dom sa att dom kunde inte garantera något om 5-6 år, men nu var det fint. Och så for hon hem till Älvsjö och jobbade ett tag igen och ringde till mej fredag morron och sa att hon kommer lördag kväll, som förut var sagt.

Det är väl ganska tydligt att de anfall hon hade i våras häörde från denna sten också. Därav kan vi väl sluta att hon i alla fall inte har gallsten. Hennes mamma har väl inte heller haft denna åkomma, varför hon väl tills vidare inte bör ha den !!! Allting klarar sej och allting reder hon upp den ungen. Man måste ju säga att det är ganska ljusblått att hamna på sjukhuset för en sådan åkomma 14 dar innan båten går från Götet. Men bland allt älande hon ärvt av sin mamma så är ju också detta strålande humör. I dag hade hon fått 2 brev från karen. Jag frågade vad han skrev för något. Och hon påstod att han sagt att han älskade henne. Mån tro det kan vara med sanningen överensstämmande???

Kan du tänka dej att Kerstin och Gösta Toreskog har fått en tös. Ester och David var i Hernösant strax efter, en hel vecka tror jag att David sa. Dom kom väl hem i fredags eller kanske torsdags.

När Dodo kom låg det ett rek. i Mölnadal och väntade på henne. Det var från Esther Wahlin förstas. Och det innehöll kr. 35:--. Just nu tog jag och läste brevet, för Doris har inte fått det än. Hon är då hjärtlös mot sej själv den stackars Esther. Så skriver hon så här: "Hälsa också till Roy och gratulera honom. Sahlins äro ju troende och tillhör församlingen säger syster Lydia. Hon säger sig känna igen familjen! Gittan är väl 34 år och Astrid 37 eller 38. Men jag skall väl uppmuntra dom med att dom varit påtänkta, som mina släktingar.

Jag har väl skrivit förut om att Hilda i Vänersborg varit mycket allvarligt sjuk. Hon har opererats för gallsten och sedan fick hon vatten i lungsäcken. Det var oerhört kritiskt i flera veckor, så att hon låg på isoleringsrum och barnen och andra vakade där ständigt. Jag har just ringt till Ullan och Hugo för en stund sedan, men där var ingen som svarade. Jag tänkte att jag skulle få den sista bulletinen. Det slog slint men hon är i alla fall på väg mot livet fastän nog kvar på lasarettet. Jag måste säga att jag blev väldigt glad att Hilda återvände till livet. Hon är likasom vår fasta punkt inom slakten. Och det är så roligt att tänka sej henne där uppe i Vänersborg, fastän vi inte träffas så ofta.

8 dar i lördags på em. kom Elsa Hall-Hessler hit och låg hos mej över natten. Hon tycker att hon har likasom ett fäste i oss colldénare. Och hon tycker att det är roligt att prata några timmar. David var också uppe och hälsade på henne. På söndag förm. skulle hon på ett folkpartimöte på S:s Eriks källare. Vi gick ut på en gång och jag for kl. 11.15 till Alingsås till Elsa Mathéus. Du vet att farbror dog i sept. och jag uppvaktade inte våd graven utan jag tänkte att jag i stället skulle fara upp och hälsa på henne vid tillfälle. Och så går tiden. Men nu var det det roligt att träffa Elsa. Hennes syster Edith, som är ganska klen och inte kan arbeta, bor hos henne.

Nu är Joel Sörensson hemkommen med sin amerikanska fru. Och Doris hälsade på dom i S. innan hom kom ner. Det är nog så att SBUF. inte så helt "litar" på Joel efter detta. Det gissas visst att han kanske återvänder till USA. och därför har man försäkrat sej om Knut Lagerstedt. Och det är ju bra. Nu vet jag inget absolut om detta, men det säjs så.

Jag tog med mej brevet ut till kontoret i dag den 8 dec. för att se om jag fick något att avsluta med. Jag ringde till Vänersberg i går kväll och fick veta att Hilda visserligen är bättre och får sitt ta uppe l t. om dagen, men att hon nyligen fick inflammation i ena ögat så att dom måste tillkalla ögonläkaren. Hon behandlas alltså för detta. - Ester Börjesson ringde i dag och talade om att dom skulle ge Dodo en liten bröllopspresent - 100:- kr. Dom är generösa och vänliga. Detta talar hon givetvis om själv, så du behöver ju inte nämna om att jag skrivit om det. - I kväll ska jag gå hem och titta på hennes koffertar - utanpå - för dom är visst redan färdiga. De miljoner julhälsningar till er alla ätte

Min Lupa